

Cultura

L'ESTIU A ESCENA

Enganyifa furera

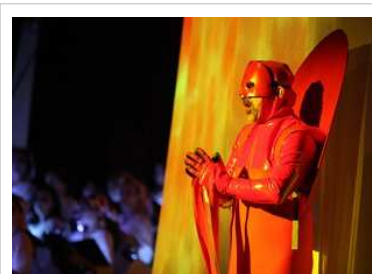
La Fura dels Baus presenta a Cap Roig un 'Carmina Burana' indigne, sense orquestra i en un entorn en què el menys important és què passa a escena

14/08/11 02:00 - CHICANO - [DANI](#)

Signes de mal averany abans dels *Carmina Burana* de la, definitivament, sobrevalorada Fura dels Baus: el programa del festival no indicava ni quins serien els solistes, ni quina orquestra –malgrat que anunciava que n'hi hauria una “amagada als ulls de l'audiència”, tan amagada que no hi va ser– acompanyaria l'Orfeón Pamplonés i el Cor Jove del Palau de la Música Catalana, dels quals només van fer acte de presència els navarresos; s'anunciaven “fortes imatges escèniques, efectes especials i fins i tot fragàncies primaverals”, això darrer, en un auditori a l'aire lliure en què divendres hi va abellir de bufar una lleugera garbinada, de manera que, de fragàncies, el perfum de la senyora del costat, a molt estirar. Efectes especials deuen ser els sons cops de porta que se sentien contínuament, les anades i vingudes per la graderia del personal i aquest mal costum instal·lat en els festivals d'estiu de deixar entrar el segment impuntual del públic, amb l'espectacle començat. Tot això és una mostra palmària de la falta de respecte envers el públic puntual, impensable en un auditori convencional. El menys important és el què passa sobre l'escenari, que dijous, la veritat, va ser ben poc.

Carmina Burana és una cantata escènica d'una marcada riquesa rítmica que precisa, entre altres coses, una gran massa coral, unes percussions de gran contundència i una certa riquesa instrumental. Això, es diu que en el muntatge original del 2009 ja hi era, però la versió de Cap Roig deu ser la de “butxaca” o “fresqueta d'estiu”, com el gaspatxo, en què l'orquestra ha estat substituïda per uns vuit músics que emetien un so prim, petit, acompanyant una massa coral tan mal sonoritzada com els solistes, amb micròfons que espetegaven quan els convenia. Pel que fa a l'aspecte visual, res de nou, molta faramalla, amb una grua inútil inclosa –aquí, però, com a mínim les sopranos no es neguen a cantar des de les altures, com a l'*Orfeo ed Euridice* de Peralada–, i intèrprets vestits pel seu pitjor enemic. La pregunta és: presentaria Padriosa aquesta mateixa versió al Liceu o al Palau de la Música? Resposta: si pretén tornar-hi, en absolut. La Fura, marcant un altre gol, i els festivals, sense porter.

Darrera actualització (Diumenge, 14 d'agost del 2011 02:00)

martí e. berenguer

Notícies de ...

[Girona](#)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 14-08-2011 Pàgina 72

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 14-08-2011 Pàgina 64